

НАЦИОНАЛНО СДРУЖЕНИЕ НА ОБЩИНИТЕ
В РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София 1111, ул. Голаш 23, тел/факс: +359 2 9434 467, 9434 468, факс: 9434 431 e-mail: namrb@namrb.org
web site: www.namrb.org

НСОРБ
ул. "Голаш" 23
И-1077
13.07.16г.

До

Г-н Настимир Ананиев
Председател на Комисията по
транспорт, информационни
технологии и съобщения
43-то НС

Г-н Делян Добрев
Председател на Комисията по
енергетика
43-то НС

Г-н Данаил Кирилов
Председател на Комисията по
правни въпроси
43-то НС

Г-н Светлин Танчев
Председател на Комисията по
европейските въпроси и
контрол на европейските
фондове
43-то НС

Относно: становище по Законопроект за електронните съобщителни мрежи и физическа инфраструктура, сигн.№ 602-01-36

Уважаеми господа,

По повод цитирания проект, предоставяме на Вашето внимание следните конкретни предложения:

1. По чл. 18

Предлагаме следната редакция на чл. 18, ал. 3:

„Чл. 18 (3) Правата по чл. 17, ал. 1 върху мостове, пътища, улици, тротоари и други имоти - публична общинска собственост, се предоставят възмездно на операторите на електронни съобщителни мрежи въз основа на писмен договор между кмета и общината и оператора на електронната съобщителна мрежа, като обезщетението е еднократно.“

Мотиви: Предложеният текст кореспондира с исторически модел на обществено-икономически отношения, характеризиращ се с държавно установен монопол при предоставянето на подобен тип услуги. В съвременните условия на пазарна икономика, операторите в сектора осъществяват дейността си като търговци, а общините формират значителен пазарен дял като ползвател и платец на оказваните от операторите услуги. Съгласно КРБ различните видове право на собственост са равнопоставени. Трудно може да се обясни защо законът предвижда еднократно обезщетение да се изплаща на мрежовия оператор, който стопанисва съответната физическа инфраструктура чрез договор с оператора на електронна съобщителна мрежа. Докато общините за имоти -

публична общинска собственост, разполагат единствено с възможност да търсят вреди върху имотите само по установения в ГПК съдебен ред. Така реалното компенсиране на вредите би могло да се отложи значително във времето, като се извършват и редица допълнителни разходи по водене на дела, хонорари на адвокати, на вещи лица за експертизи и т.н. Освен това общините са лишени от възможността да ползват безвъзмездно услугите на операторите, за предоставянето на които те ползват имоти – публична общинска собственост.

2. По чл. 39

2.1. Предлагаме чл. 39, ал. 1 да се прецизира.

Мотиви: От предоставянето на информация от всеки мрежов оператор на Единната информационна точка не следва логическото заключение, че не е необходимо издаването на разрешение за строеж. И в службите по кадастъра постъпва информация за всеки реализиран строеж, от което не следва, че не е нужно издаването на разрешение за строеж за нов обект в същия парцел – необходимо е съобразяване и с други обстоятелства. Освен това все още не съществува такава единна информационна система, която да обединява данните на Единната информационна точка с тези на общините. За успешното осъществяване на контролните функции на общината също е необходима информацията, съдържаща се в разрешението за строеж.

3. По чл. 50

2.1. Предлагаме текста на ал.3 да се прецизира.

Мотиви: Текстът е неясен – не се разбира какъв е смисълът му и какво конкретно се цели с него. По принцип в устройственото планиране в случай, че даден елемент на територията е съществуващ и не подлежи на премахване, той се отразява като такъв в съответния план. Подробен устройствен за съществуваща физическа инфраструктура, отразена в кадастрална карта или в кадастрален план, е ненужно.

2.2. Предлагаме в ал. 5 думата „пътя“ да се замени с думите „съществуващ път“.

Мотиви: прецизиране на разпоредбата.

4. По чл. 62

Текстът ще създаде затруднения при прилагането му в общините, особено в малките общини.

5. По ПЗР

5.1. §8, т.6, буква „б“

Необходимо е заложените в предложението изисквания да бъдат синхронизирани с изискванията по Наредба № 4 от 21 май 2001 г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти.

5.2. §9

Предлагаме §9 да отпадне.

Мотиви: Предложеното допълнение на чл. 8, ал.2 от ЗУЕС е излишно, тъй като според текста в чл. 8, ал. 1 „Управлението обхваща реда и контрола върху ползването и поддържането на общите части и спазването на вътрешния ред в сграда в режим на етажна собственост, както и контрола върху изпълнението на задълженията на собствениците, ползвателите и обитателите“, а текстът в чл.8, ал. 2 доуточнява, че „Когато сградата е с повече от един вход, управлението може да се осъществява във всеки отделен вход.“

С уважение :

Гинка Тавдарова
Изпълнителен директор

